

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116211333
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8116211333.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karol Krochta v spore žalobcu: Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, so sídlom Hollého 14, 081 81 Prešov, IČO: 00 610 577, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou GOGA a spol, s.r.o., so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, proti žalovanej: I. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX G., o zaplatenie 1.877,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16C/19/2016-46 zo dňa 07.02.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku I. o zastavení konania v časti 30,72 eur s prísl.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom zastavil konanie v časti o zaplatenie 30,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 23.05.2012 do zaplatenia. Druhým výrokom žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Tretím výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 1.877,36 eur s príslušenstvom z dôvodu, že táto bola hospitalizovaná u žalobcu, bola jej poskytnutá zdravotná starostlivosť, avšak nebola poistencom žiadnej zo zdravotných poisťovní, preto žalobca výkony za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vyúčtoval priamo žalovanej. Platobný rozkaz vydaný vo veci bol zrušený z dôvodu, že ho nebolo možné doručiť žalovanej. Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 2 ods. 1, 2; § 9 ods. 7; § 22 ods. 2 písm. h) z. č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení v znení zmien a doplnkov; § 11 ods. 1 až 5; § 12 ods. 1 z. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti; s poukazom na článok 40 Ústavy SR; článok 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka; § 100 ods. 1 až 3; § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, aplikujúc článok 2 písm. c) Smernice Rady č. 93/13/EHS zistil, že žalovaná bola v období od 04.11.2012 do 09.11.2012 hospitalizovaná na oddelení gynekológie a pôrodnictva žalobcu, kde jej bola zo strany žalobcu poskytnutá zdravotná starostlivosť v súvislosti s pôrodom mal. T. R., nar. XX.XX.XXX. V čase poskytnutia lekárskeho výkonov nebola žalovaná poistencom žiadnej zo zdravotných poisťovní Slovenskej republiky. Žalobca preto za výkony za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 1.877,36 eur faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.04.2013, ktorá sa stala splatnou dňa 22.05.2013, vyúčtoval uvedenú sumu priamo žalovanej.

3. Zistil, že žalovaná prišla do zdravotníckeho zariadenia dobrovoľne, pričom sa nevedela preukázat' preukazom žiadnej zo zdravotných poisťovní pôsobiacich v Slovenskej republike (ani Európskym

preukazom zdravotného poistenia) a bola jej v súvislosti s pôrodom jej dieťaťa poskytnutá zdravotná starostlivosť. Za túto zdravotnú starostlivosť jej bola fakturovaná žalovaná suma, neskôr modifikovaná na sumu 1.846,64 s prísl. Žalovaná za túto zdravotnícku starostlivosť žiadnu sumu neuhradila.

4. Prvoinštančný súd vyhodnotil vzťah medzi žalobcom ako dodávateľom zdravotnej starostlivosti a žalovanou ako nepodnikateľkou - pacientkou, ako vzťah spotrebiteľský. Keďže ustálil predmetný vzťah ako spotrebiteľský, musel ex offa prihliadať aj na to, či bola žaloba podaná v rámci plynutia premlčacích lehôt. Z obsahu spisu vyplynulo, že splatnosť faktúry bola stanovená na deň 22.05.2013, pričom žaloba bola na súd prvej inštancie podaná až 27.05.2016, t. j. po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby. Súd v predmetnom spore ex offa prihliadol na premlčanie uplatnenej pohľadávky, nakoľko sa podľa názoru súdu v danom prípade jedná, vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu o vzťah spotrebiteľský, a preto zamietol žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva.

5. S poukazom na § 145 ods. 2 CSP súd prvej inštancie v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom čo do zaplata sumy 30,72 eur s príslušenstvom, konanie v tejto časti zastavil.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a konštatoval, že žalobca nebol v konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania a úspešnej žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti uvedenému rozsudku, a to okrem výroku I., ktorým bolo konanie v časti o zaplata sumy 30,72 eur s príslušenstvom zastavené, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Odvolacie dôvody konkretizoval podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) a d) CSP. Uviedol, že poskytovanie služieb žalobkyňou vyplýva zo z. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti. Podľa § 2 ods. 3 citovaného zákona neodkladnou starostlivosťou je aj zdravotná starostlivosť poskytovaná pri pôrode. V ďalšom citoval § 6 ods. 9 a § 12 uvedeného zákona. Žalovanej bola poskytnutá žalobcom neodkladná starostlivosť, ktorá jej musela byť poskytnutá aj s poukazom na § 12 ods. 6 citovaného zákona v prípade neuzatvorenia vzťahu, ktorého predmetom bolo poskytnutie zdravotnej starostlivosti formou dohody. Žalobkyňa tak bola povinná túto starostlivosť poskytnúť bez ohľadu na to, či k dohode medzi pacientkou a nemocnicou dôjde alebo nie. Citujúc ust. § 52 z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka uviedla, že žalobkyňa nevystupovala vo vzťahu k pacientom na základe dobrovoľnosti v rámci uzatvárania zmlúv ako klasický korporátny subjekt zvažujúci vstup do vzťahov vyplývajúcich zo zákona o zdravotnej starostlivosti. Vyslovil názor, že nemožno v žiadnom prípade chápať takýto vzťah týkajúci sa poskytovania zdravotnej starostlivosti ako vzťah spotrebiteľský. Prvoinštančný súd mal najprv pristúpiť k analýze statusu žalobkyne z pohľadu z. č. 576/2004 Z.z. a ďalších. Nevysporiadal sa však v napadnutom rozsudku s otázkou, na základe akých skutočností a právnej úpravy dohodu subsumoval pod inštitút spotrebiteľských zmlúv. Nekonkretizoval bližšie z akej právnej úpravy vychádzal pri aplikácii skutkového stavu na konkrétne ustanovenia zákona. Nevenoval sa reálnemu posúdeniu záväzkového vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou vo svojich argumentoch. Odvolateľ tak namietal nenaplnenie predpokladov § 220 ods. 2 CSP čo sa týka odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalobkyňa tak považovala napadnutý rozsudok za neodôvodnený a nepreskúmateľný v otázke subsumácie vzťahov z verejného zdravotného poistenia pod spotrebiteľský vzťah, nakoľko súd v teoretickej rovine využil prílišný extenzívny výklad. K otázkam nepreskúmateľnosti rozhodnutia poukázal na uznesenie NS SR z 10.01.2013, sp. zn. 3Cdo/225/2012. Ďalej uviedla, že podľa § 2 ods. 3 z. č. 576/2004 Z.z. je nutné vychádzať z toho, že v prípade žalovanej jej bola poskytnutá neodkladná starostlivosť, kde základom pre poskytnutie tejto starostlivosti je nevyhnutnosť v ohľade na ohrozený život pacienta. Súd prvej inštancie bližšie vo svojej argumentácii neuvádza ani to, o akú službu podľa neho by sa malo jednáť. Voľby spôsobu vykonania zdravotnej starostlivosti sú pri neodkladnej starostlivosti úplne vylúčené. Poukázala na to, že je príspevkovou organizáciou, preto je nesprávne konštatovanie súdu prvej inštancie, že nemocnica participuje na vytváraní zisku, jedná sa len o úhradu reálnych nákladov, pri ktorých nie je žiadna marža, ktorá by reálne vytvárala zisk. S poukazom na § 2 z. č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách v spojení so z. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, zdôraznila, že je poskytovateľom zdravotnej starostlivosti a je povinná poskytnúť každej osobe neodkladnú zdravotnú starostlivosť. Vo verejnoprospešnej a nepodnikateľskej sfére tiež vykonáva správcu majetku štátu v zmysle zákona o správe majetku štátu. Sú preto zjavne nesprávne skutkové závery, že súd kategorizuje žalobkyňu ako dodávateľa, pretože dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetov svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa nemôže byť chápaná ako „dodávateľ“ pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ktorá je

kategorizovaná ako verejne prospešná. Zvlášť pri poskytnutí neodkladnej starostlivosti, pri ktorej ide predovšetkým o záchranu života a zdravia pacientov. Nie je preto možné, aby medzi ňou a žalovanou vznikla spotrebiteľská zmluva. Súd prvej inštancie nebol oprávnený prihliadať na premlčanie ex officio. Považuje preto napadnutý rozsudok za zmätočný a nepreskúmateľný. Prihliadnutie na premlčanie bez bližšieho odôvodnenia je v zjavnom rozpore so zásadou rovnosti zbrane, kontradiktórnosti a hlavne zásadami, na ktorých je postavený CSP, a to najmä procesnej aktivite účastníka, akcentácii na koncentračnú zásadu a vykonávanie len tých dôkazov, ktoré sú navrhnuté účastníkmi konania a sú nevyhnutne potrebné pre rozhodnutie vo veci. Postup súdu tak trpí inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo pripúšťa odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Konaním súdu tak došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces garantovaného Ústavou SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zároveň k porušeniu práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Zároveň došlo k porušeniu zásady právnej istoty žalobkyne v kontexte predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Žalobkyňa preto navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne žalobe vyhovieť a zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 1.846,64 eur s príslušenstvom. Uplatnila si trovy prvoinštančného aj odvolacieho konania.

8. K odvolaniu žalobkyne sa žalovaná nevyjadrila.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 21.05.2020 a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nemohlo privediť zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05). Odvolanie nebolo podané proti I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, preto tento v zmysle § 367 ods. 2 CSP nadobudol právoplatnosť.

11. Keďže odvolanie nebolo podané proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie označeným I., ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie 30,72 eur s príslušenstvom zastavené, preto tento výrok v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP nadobudol právoplatnosť.

12. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní predmetnej právnej veci nepoužil pre rozhodnutie rozhodujúce ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu, a to § 2 ods. 3 z. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, ako aj § 9 ods. 3 z. č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, preto vyzval strany sporu, aby sa k možnému použitiu uvedených ustanovení v zmysle § 382 CSP vyjadrili.

13. Žalobca sa k uvedenému vyjadril tak, že s poukazom na § 2 ods. 3 z. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti poskytol žalovanej v období od 04.11.2012 do 09.11.2012 neodkladnú zdravotnú starostlivosť v súvislosti s pôrodom. V ďalšom citoval § 9 ods. 2 z. č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení v znení účinnom do 31.12.2004 s poukazom na to, že žalovaná počas hospitalizácie sa nepreukázala preukazom poistenca, ani Európskym preukazom zdravotného poistenia a túto povinnosť nesplnila ani dodatočne podľa výzvy zo dňa 19.02.2013. Žalovaná v danom období nebola poistencom žiadnej zdravotnej poisťovne Slovenskej republiky a v posudzovanom období (t.j. 04.11.2012 - 09.11.2012) nemala vôbec uzatvorený poistný vzťah so žiadnou zdravotnou poisťovňou. U žalovanej teda išlo o poistenca v zmysle § 9 ods. 3 ZZP, teda poistenca, ktorý si nepodal prihlášku do zdravotnej poisťovne. Správanie žalovanej preto má za následok stav, že napriek riadne poskytnutej neodkladnej zdravotnej starostlivosti zo strany žalobcu, ten do dnešného dňa neeviduje úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v súvislosti s pôrodom žalovanej. Žalovaná tak zapríčinila, že žalobcovi neboli refundované

náklady na zdravotnú starostlivosť poskytnutú žalovanej od 04.11.2012 do 09.11.2012. Citoval článok 40 z. č. 460/1992 Zb. Ústavy SR v znení účinnom do 31.08.2014, kde bezplatnosť poskytovania zdravotnej starostlivosti je viazaná na účasť na zdravotnom poistení, ktorá zakladá okrem práva na zdravotnú starostlivosť aj povinnosť platiť poisťné na zdravotné poistenie.

14. Žalovaná sa k použitiu ust. § 2 ods. 3 z. č. 576/2004 Z.z. a § 9 ods. 3 z. č. 580/2004 Z.z. nevyjadрила.

15. Neodkladná zdravotná starostlivosť (ďalej len „neodkladná starostlivosť“) je zdravotná starostlivosť poskytovaná osobe pri náhlej zmene jej zdravotného stavu, ktorá bezprostredne ohrozuje jej život alebo niektorú zo základných životných funkcií, bez rýchleho poskytnutia zdravotnej starostlivosti môže vážne ohroziť jej zdravie, spôsobuje jej náhlu a neznesiteľnú bolesť alebo spôsobuje náhle zmeny jej správania a konania, pod ktorým vplyvom bezprostredne ohrozuje seba alebo svoje okolie. Neodkladná starostlivosť je aj zdravotná starostlivosť poskytovaná pri pôrode (§ 2 ods. 3 prvá a druhá veta z. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení k 09.11.2011).

16. Poistenec, ktorý nepodal prihlášku (§ 6 ods. 1 až 4) alebo ktorý podal prihlášku vo viac ako jednej zdravotnej poisťovni, má právo len na úhradu neodkladnej starostlivosti, ktorú uhradza zdravotná poisťovňa s najväčším počtom poistencov. Skutočnosť, či ide o neodkladnú starostlivosť potvrdzuje zdravotná poisťovňa s najväčším počtom poistencov (§ 9 ods. 3 z. č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení v znení zmien a doplnkov účinných k 09.11.2011).

17. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, týkajúci sa toho, že žalovaná bola v období od 04.11.2012 do 09.11.2012 hospitalizovaná u žalobkyne na oddelení gynekológie a pôrodnictva, počas ktorej jej bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v súvislosti s pôrodom je maloletého syna T. R., nar. XX.XX.XXXX. Súd druhej inštancie sa však nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že vzťah medzi stranami sporu v predmetnej veci je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský v zmysle § 52 a nasl. OZ, nebolo preto správne, aby súd prvej inštancie ex offo vyhodnotil nárok žalobkyne ako nárok premičaný. Je však treba súhlasiť s názorom, že žalobkyňa poskytla žalovanej nevyhnutnú zdravotnú starostlivosť v súvislosti s pôrodom syna žalovanej T. R. dňa XX.XX.XXXX. Keďže išlo jednoznačne o neodkladnú starostlivosť definovanú v ust. § 2 ods. 3 z. č. 576/2004 Z.z. poskytnutú pacientke, teda žalovanej, ktorá nebola poistená v žiadnej zo zdravotných poisťovní SR, preto v zmysle ust. § 9 ods. 3 prvá a druhá veta z. č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, úhradu za takúto neodkladnú zdravotnú starostlivosť v danom prípade mala zrealizovať zdravotná poisťovňa s najväčším počtom poistencov. Náklady na takúto neodkladnú starostlivosť si preto žalobkyňa mohla a mala uplatniť voči zdravotnej poisťovni s najväčším počtom poistencov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Žalobkyňa teda nemá nárok na uplatnenie si nákladov vzniknutých neodkladnou starostlivosťou žalovanej v súvislosti s jej pôrodom maloletého T. R. dňa XX.XX.XXXX priamo voči žalovanej. Z uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie správne zamietol žalobu o zaplatenie sumy 1.846,64 eur s príslušenstvom, aj keď tak rozhodol z iných zákonných dôvodov ako mal. V danej veci totiž pasívne legitimovanou nemôže byť žalovaná, lebo povinnosť na úhradu za poskytnutie jej nevyhnutnej neodkladnej zdravotnej starostlivosti nevyplýva zo žiadnych zákonných ustanovení. Je nutné sa však v danej veci stotožniť s názorom odvolateľky, že vzťah strán sporu nie je vzťahom spotrebiteľským tak, ako to už bolo konštatované vyššie.

18. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd prvej inštancie síce nesprávne aplikoval právne predpisy na zistený skutkový stav, čo bolo zhojené odvolacím súdom podľa § 382 CSP s tým, že strany sporu vyzval na vyjadrenie sa k zákonným ustanoveniam, podľa ktorých bolo potrebné nárok žalobkyne posúdiť.

19. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4MCdo/17/2014, podľa ktorého zrušenie rozhodnutia napadnutého dovolaním alebo mimoriadnym dovolaním nesmie byť nikdy samoučelné a vždy musí viesť k vytvoreniu stavu, v ktorom bude možné odstrániť nesprávnosť procesného alebo hmotnoprávneho charakteru, ktorá bola dôvodom pre kasačné rozhodnutie vyššieho

súdu a nahradiť zrušené (nesprávne, nezákonné) rozhodnutie novým, zodpovedajúcim zákonu. Pokiaľ je však už pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia zrejmé, že (napr. v dôsledku zmeny v právnom poriadku, ku ktorej medzičasom došlo) bude súd, ktorému sa vec po zrušení jeho rozhodnutia má vrátiť na ďalšie konanie, musieť rozhodnúť rovnako ako v zrušovanom rozhodnutí, lebo iné rozhodnutie mu platný právny stav ani neumožňuje (t.j. ak súd po vrátení veci nebude môcť postupovať alebo rozhodnúť inak, ako pred zrušením jeho rozhodnutia), nemá kasačné rozhodnutie vyššieho súdu opodstatnenie.

20. Aj vzhľadom na vyššie uvedené nebolo vhodné zrušiť súdu prvej inštancie napadnuté rozhodnutie, ak by aj jeho ďalšie rozhodnutie malo byť rovnaké ako zrušené. Preto bolo namieste potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie, aj keď z iných právnych dôvodov, lebo aj po prípadnom zrušení rozhodnutia napadnutého odvolaním by súd prvej inštancie musel opätovne žalobu zamietnuť.

21. Judikatúra súdov vrátane Európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-111; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92 Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1: uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

22. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu čo do výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku III. o trovách konania postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, hoci z iných zákonných dôvodov, na použitie a aplikáciu ktorých vyzval strany sporu v zmysle ust. § 382 CSP.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní neúspešnej žalobkyni nemohla byť priznaná náhrada trov konania a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnila, ani zo spisu nevyplývajú.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).